

jazz i šansona
dijele sudbinu

osebujna suradnja

"Telgram" br. 30/31 koncert
28. IV 1952. gabi novak i arsena dedića

uz suradnju »b. p. convention«
u kazalištu »komedija«, 22. travnja

»**SVAKI JAZZ-GLAZBENIK** u biti je šansonjer« — rekao je **Arsen Dedić** po završetku recitala u »Komediji«. Ova opaska morala bi biti razumljiva svakom tko zna da jazz i šansona, dva naoko sasvim različita glazbena idioma, dijele sličnu sudbinu nastojeći da među mnogim konformističkim i neinventivnim smjerovima popularne glazbe dokažu i zadrže dostojanstvo umjetničke forme. Njihova su izvorišta u duši stvoritelja i tumača, i tu se rađa ona iracionalna spona koja ih povezuje.

Prema tome, ideja **Boška Petrovića** i **Arsena Dedića**, dvojice osebujnih i autentičnih predstavnika zagrebačkog jazz-a i šansone, da ujedine snage i zajedno pokušaju zagrebačkoj publici ponuditi nešto više od onoga što joj na svojim samostalnim nastupima pružaju, dolazi kao normalna posljedica njihova prijateljstva i poštovanja što ga glazbenici uzajamno osjećaju. Zamisao koja ih je obojicu zaintrigirala već je u svojem začetku bila »osuđena na uspjeh«, a savjesne pripreme dovele su do disciplinirane i profesionalne realizacije koja je u potpunosti ispunila sva očekivanja.

PRVI DIO pripao je Gabi Novak, pjevačici koja se izvrsno snalazi u mnogim područjima popularne glazbe. Program što ga je ona izvela bio joj je sastavljen gotovo »po mjeri«, primjeren njenim ukusima i afinitetima tj. baladi i šansoni. U interpretacijama skladbi iz svog uobičajenog repertoara (»Ono sve što znaš o meni«, »Ne traži drugi put«, »Pusti me da spavam«) jazz balada (»Misty«, »Intima«), šansone (»Mreže«) ili suvremenih »standarda« lake glazbe (»Bridge Over Troubled Waters«, »Love Story«), ona je znala pronaći dovoljno ležernosti, šarma i nadahnuća, potpomognuta odličnim aranžmanima. Rekao bih da je upravo na koncertu u »Komediji« Gabi Novak napokon pokazala svoje pravo lice kao pjevačica, otkrivši sve svoje mogućnosti na kojima joj njezine domaće kolegice moraju itekako pozavidjeti.

ARSEN DEDIĆ pružio je iscrpan presjek svojeg glazbeno-poetskog opusa. Pored njegovih poznatih i popularnijih ostvarenja, čuli smo niz šansona humorističkog i kabaretskog ugođaja (»Po glavi stanovnika«, »Podoknica«, »Strane svijeta«), i neke od njegovih skladbi koje se inače ne čuju tako često (»Već je kasno«, »Laku noć, muzičari«, »Kada svi ođu«...). Kao solist na flauti predstavio se u zanimljivom Glojnarićevom aranžmanu Adaggia iz popularnog Rodrigovog »Concierta de Aranjuez«, u kojem su i neki od ostalih glazbenika »došli na svoje«. Nazočnima se, međutim, najviše dopao njegov šarmantan dijalog s Gabi Novak, sastavljen »pretnom kombinacijom Arsenovih najpoznatijih skladbi. Taj je simpatičan »eksces« pružio auditoriju onu potrebnu dozu intimnosti koja se na koncertima te vrste mora postići.

Umjesto da se strogo pridržavaju svojih individualnih glazbenih preokupacija, i da ih na zajedničkom nastupu predstave u jednakoj mjeri — kako je to naivni posjetitelj možda očekivao prije koncerta — B. Petrović i A. Dedić uspjeli su na sceni ostvariti njihovu sintezu, što je rezultiralo originalnim glazbenim doživljajem u kojem nitko nije imao podređenu ulogu. Naime, cjelokupan je dojam jednako ovisio o vokalnim interpretima, koliko i o instrumentalistima, članovima grupe »B. P. Covention« (B. Petrović, S. Glojnarić, M. Prohaska, O. Depolo, D. Dičić, M. Makar, S. Opara, Z. Dvoržak) i Za-

u kojem nitko nije imao podređenu ulogu. Naime, cjelokupan je dojam jednako ovisio o vokalnim interpretima, koliko i o instrumentalistima, članovima grupe »B. P. Covention« (B. Petrović, S. Glojnarić, M. Prohaska, O. Depolo, D. Dičić, M. Makar, S. Opara, Z. Dvoržak) i Zagrebačkog gudačkog kvarteta. Budući da su obje strane besprijekorno izvršile svoj zadatak, čitav je koncert protekao u ravnoteži između vokalnog i instrumentalnog, kako je to od samog početka bilo zamišljeno.

NA KRAJU, ostaje da zaključimo kako, na žalost, u domaćoj popularnoj glazbi gotovo da i ne postoji pojedinaca sposobnih da eventualno nastave tradiciju sličnih koncerata. Po svemu sudeći, opisani nastup ostat će kao izolirani primjer dobrog i poštenog rada na polju »lake« glazbe.

dražen vrdoljak

Jazz i šansona dijele sudbinu

OSEBUJNA SURADNJA

Koncert **Gabi Novak i Arsena Dedića**

uz suradnju „B.P. convention“ u kazalištu „Komedija“, 22. travnja

„**SVAKI JAZZ-GLAZBENIK** u biti je šansonjer“ – rekao je **Arsen Dedić** po završetku recitala u „Komediji“. Ova opaska morala bi biti razumljiva svakom tko zna da jazz i šansona, dva naoko sasvim različita glazbena idioma, dijele sličnu sudbinu nastojeći da među mnogim konformističkim i neinventivnim smjerovima popularne glazbe dokažu i zadrže dostojanstvo umjetničke forme. Njihova su izvorišta u duši stvoritelja i tumača, i tu se rada ona iracionalna spona koja ih povezuje.

Prema tome, ideja **Boška Petrovića i Arsena Dedića**, dvojice osebnih i autentičnih predstavnika zagrebačkog jazz-a i šansone, da ujedine snage i zajedno pokušaju zagrebačkoj publici ponuditi nešto više od onoga što joj na svojim samostalnim nastupima pružaju, dolazi kao normalna posljedica njihova prijateljstva i poštovanja što ga glazbenici uzajamno osjećaju. Zamisao koja ih je obojicu zaintrigirala već je u svojem začetku bila „osudena na uspjeh“, a savjesne pripreme dovele su do disciplinirane i profesionalne realizacije koja je u potpunosti ispunila sva očekivanja.

PRVI DIO pripao je Gabi Novak, pjevačici koja se izvrsno snalazi u mnogim područjima popularne glazbe. Program što ga je ona izvela bio joj je sastavljen gotovo „po mjeri“, primjeren njenim ukusima i afinitetima tj. baladi i šansoni. U interpretacijama skladbi iz svog uobičajenog repertoara („Ono sve što znaš o meni“, „Ne traži drugi put“, „Pusti me da spavam“), jazz balada („Misty“, „Intima“), šansone („Mreže“) ili suvremenih „standarda“ lake glazbe („Bridge Over Troubled Waters“, „Love Story“), ona je znala pronaći dovoljno ležernosti, šarma i nadahnuća, potpomognuta odličnim aranžmanima. Rekao bih da je upravo na koncertu u „Komediji“ Gabi Novak napokon pokazala svoje pravo lice kao pjevačica, otkrivši sve svoje mogućnosti na kojima joj njezine domaće kolegice moraju itekako pozavidjeti.

ARSEN DEDIĆ pružio je iscrpan presjek svojeg glazbeno-poetskog opusa. Pored njegovih poznatih i popularnijih ostvarenja, čuli smo niz šansona humorističkog i kabaretskog ugođaja („Po glavi stanovnika“, „Podoknica“, „Strane svijeta“), i neke od njegovih skladbi koje se inače ne čuju tako često („Već je kasno“, „Laku noć, muzičari“, „Kada svi odu“...). Kao solist na flauti predstavio se u zanimljivom Glojnarčevom aranžmanu Adaggia iz popularnog Rodrigovog „Concierta de Aranjuez“, u kojem su i neki od ostalih glazbenika „došli na svoje“. Nazočnima se, međutim, najviše dopao njegov šarmantan dijalog s Gabi Novak, sastavljen spretnom kombinacijom Arsenovih najpoznatijih skladbi. Taj je simpatičan „ekscs“ pružio auditoriju onu potrebnu dozu intimnosti koja se na koncertima te vrste mora postići.

Umjesto da se strogo pridržavaju svojih individualnih glazbenih preokupacija, i da ih na zajedničkom nastupu predstave u jednakoj mjeri – kako je to naivni posjetitelj možda očekivao prije koncerta – B. Petrović i A. Dedić uspjeli su na sceni ostvariti njihovu sintezu, što je rezultiralo originalnim glazbenim doživljajem u kojem nitko nije imao podređenu ulogu. Naime, cjelokupan je dojam jednako ovisio o vokalnim interpretima, koliko i o instrumentalistima, članovima grupe „B.P. Convention“ (B. Petrović, S. Glojnarčić, M. Prohaska, O. Depolo, D. Dičić, M. Makar, S. Opara, Z. Dvoržak) i Zagrebačkog gudačkog kvarteta. Budući da su obje strane besprijekorno izvršile svoj zadatak, čitav je koncert protekao u ravnoteži između vokalnog i instrumentalnog, kako je to od samog početka bilo zamišljeno.

NA KRAJU, ostaje da zaključimo kako, na žalost, u domaćoj popularnoj glazbi gotovo da i ne postoji pojedinaca sposobnih da eventualno nastave tradiciju sličnih koncerata. Po svemu sudeći, opisani nastup ostat će kao izolirani primjer dobrog i poštenog rada na polju „lake“ glazbe.

Dražen Vrdoljak